

DUYGUSAL ATMOSFERLER

Peru'nun Lima kentinde doğan Francesca Neri Antonello; Washington, Bologna, Milano ve Lugano'ya uzanan yolculuğunda önemli mimarlık ve tasarım ofisleriyle iş birliği yaparak alanında güçlü bir deneyim kazandı. Bu süreç, ona yapı malzemelerinden tekstillere, dekoratif unsurlardan mobilya ve yüzey bitişlerine kadar birçok malzemeye hâkimiyet kazandırdı. FNA Concept, mimari, iç mekân tasarımı, ürün tasarımı ve peyzaj projelerini dünyanın farklı noktalarında hayata geçirmek üzere birlikte çalışacağı bir ekip kurma arzusundan doğdu. Yenileme, inşa, dekorasyon ve antika parçaların edisyonlu ya da özel tasarım mobilyalarla yeniden yorumlanması, çalışmalarının öne çıkan ortak özellikleri arasında yer alıyor.

Hazırlayan IN'BETWEEN Fotoğraf ???

Francesca Neri Antonello

Projelerinizde; malzemelerin, dokuların, desenlerin ve renklerin iç içe geçen katmanlar halinde kullanılması dikkat çekiyor. Bu yaklaşım, mekân içinde güçlü ve duygusal bir etkileşim yaratıyor. Duygusal atmosferler oluştururken sürecinize neler rehberlik ediyor?

Bunun tek bir formülü yok ama malzemelere karşı derin bir sevgim var. Bizi çevreleyen her şeyin—dokunduğumuz yüzeylerin, duyduğumuz seslerin, kumaşların, ahşabın—deneyimimizi tanımladığına inanıyorum. Bir mekâna adım attığımız anda zemine basışınız, etrafınızdaki yüzeyler ve dokular, hepsi birlikte ruh halinizi şekillendirir. Duyularımızdan giderek daha fazla koptuğumuz bir çağda yaşıyoruz. Sürekli telefonlarımızdayız ve çoğu zaman fiziksel dünyayla temasımızı kaybediyoruz. Sanırım bunun farkındalığı içsel olarak bende var ve bu da mekânın duygusal etkisine karşı daha hassas olmama yol açıyor. Her zaman şu soruyu soruyorum: Hangi duyguyu uyandırmak istiyorum? Sıcak bir karşılama mı, yoksa daha steril bir atmosfer mi? Seçtiğim malzemeler bu duygunun dilini yaratıyor. Mesleğimizin toplum için de önemli bir sorumluluk taşıdığına inanıyorum. Kullanıcıların yeniden kendilerine dönebilmelerine yardımcı olmak gibi bir görevimiz var.

Kariyerinizde ve hayatınızda, olumlu anlamda bir dönüm noktası olarak gördüğünüz an neydi?

Bence her projedeki asıl dönüm noktası, kurduğunuz insan ilişkileridir. Bu da iş birliği yaptığınız kişilerle çok ilgili. Her şeye "evet" diyen müşterilere sahip olmak kulağa ideal gelebilir—ve bugün bu özgürlüğü sağlayacak güveni kazanmış olsam da—ben aslında iş birliği sürecini seviyorum. Gerçek bir bağ oluştuğunda, yani tabiri caizse "iyi bir enerji" yakalandığında, ortaya çıkacak sonucun özel olacağını anlıyorsunuz. Bu konuda şunu öğrendim: Müşterilerinizi dikkatle seçmelisiniz. Siz herkes için doğru kişi değilsiniz, herkes de sizin için doğru kişi değildir. Bir projeyi aldığınızda, iki yıl boyunca adeta bir evlilik yaşıyor ve bu iki yılın gerçekten harika, olağanüstü olması gerekir. Dönüm noktası ya da öğrendiklerime gelince... Açıkçası, hiçbir zaman yeterince öğrenmiş hissetmiyorum. Her proje benim için yeni bir ders. **Tüm bu deneyim ve öğretilerle, genç kadın tasarımcılara ne tavsiye edersiniz?**

Bir tavsiye vermem gerekirse; kadınsı sezginizi ve duyarlılığınızı asla kaybetmeyin... Bu çok değerli bir şey ve bu işi yaparken sabahları sevgiyle uyanmıyorsanız, o zaman belki başka şeyler denemelisiniz. Ama gerçekten seviyorsanız ve vazgeçmezseniz, sonunda mutluluğa ulaşıyorsunuz.